

تومور ویلمز و مادرزادی Aniridia

(گزارش یک مورد)

\* دکتر داریوش سامی - دکتر محمد کبیری - دکتر حسن زمانی - دکتر حسن خوشنویس \*

### شرح حال بیمار:

حسن ج ۲ ساله اهل تهران در تاریخ ۲۵/۳/۵ بعلت بر جستگی قسمت راست چشم بسته گردید. این توده یکماه قبل از بسته شدن در بیمارستان ایجاد شده و بتدریج بزرگتر شده بود.

بیمار فرزند سوم خانواده است فرزند اول پسر در سن دو ماهگی متعاقب ختنه خونریزی کرده و فوت نموده است.

فرزند دوم ۶ ساله پسر و مبتلا به هموفیلی است.

پدر بیمار ۳۳ ساله و مادرش ۲۶ ساله و سالم هستند.

نسبت فامیلی با یکدیگر ندارند. در فامیل بیمار سابقه بیماری مشابه ذکر نمیشود والدین بیمار در ابتدای تولد متوجه وضع غیرطبیعی چشمهای بیمار شده بودند در ۴ ماهگی بعلت برونوکوبنوموئی در بیمارستان بسته گردید و تحت درمان قرار گرفت. یافته‌های بالینی و آزمایشگاهی بیمار در آن موقع بشرح زیربوده است. از نظر رشد قدمووزن زیر منحنی ۳٪ سن استخوانی طبیعی در معاینه چشم میکروفالتالی هر دو چشم - کاتاراكت چشم چسب Aniridia دوطرفه و

تومور ویلمز در تمام سنین گزارش شده است. با توجه به پیشرفت‌های درمانی در تومور ویلمز تشخیص سریع این عارضه حائز اهمیت فراوان است (۱۳ و ۱۸) .

تومور ویلمز عارضه‌ایست که بطور فامیلی و اسپورادیک دیده میشود (۶) . همراه بودن تومور ویلمز با مالفورماسیونهای دیگر مانند آنومالیهای دستگاه ادراری (اکتوبی کلیه، کلیه نعل اسپی، هامارتوم)، همی هیپرتروفی و Aniridia و نیستاگموس مادرزادی - فقدان اپریس - هیپوسپادیاس - کریپتوکیدری گزارش شده است (۲ و ۱۱ و ۱۰ و ۱۷) .

طبیب اطفال و متخصصین چشم در برخورد با هر یک از آنومالیهای فوق باید بیمار را از نظر امکان بروز تومور ویلمز تحت نظر بگیرند و نسبت به تشخیص و درمان زودرس بیماری اقدام نمایند.

در این گزارش بشرح حال بیماریکه در موقع تولد فقدان عنبلیه و نیستاگموس مادرزادی داشته و در سن ۲ سالگی به تومور ویلمز مبتلا شده است میپردازیم.

\* بخش کودکان دانشکده پزشکی پهلوی دانشگاه تهران

بیمار هر دو هفته یک مرتبه تحت درمان با انکوین قرار دارد تومور ویلمز پس از رادیوتراپی و شیمیوتراپی فوق العاده کوچک شده بستخی قابل لمس میباشد و حال عمومی بیمار نسبتاً خوب است.

#### بحث:

شیوع تومور ویلمز یک در ۵۰ هزار در صورتیکه ابتلای Aniridia یک در ۱۰۰ هزار نفر میباشد (۱۶) تومور ویلمز تقریباً در  $\frac{1}{3}$  کودکان مبتلا به Aniridia مادرزادی اسپورادیک دیده شده است ولیکن شیوع آن در Aniridia فامیلیال نادرتر است (۱۴) اولین مرتبه میلبروز تومور ویلمز را در Aniridia مادرزادی اسپورادیک گزارش کرد (۱۵) در یک بررسی از ۲۶ کودک مبتلا به Aniridia که ۲۰ نفر آنها مبتلا به Aniridia اسپورادیک و ۶ نفر آنها دچار نوع فامیلیال بیماری بودند تومور ویلمز در ۷ نفر از آنها که مبتلی به نوع اسپورادیک بودند بوجود آمد.

بیمار مورد بحث در این مقاله بنظر میرسد مبتلی به Aniridia اسپورادیک میباشد چون مورد مشاهی در فامیل او مشاهده نشد نوع فامیلیال Aniridia بصورت صفت غیر وابسته به جنس غالب منتقل میشود اغلب دو طرفه و در موارد نادری یک طرفه گزارش شده است در بیش از ۵۰ درصد موارد گلوكوم مادرزادی شدید با بیماری همراه است گاهی تیرگی قریبی، کاتاراکت - اکتوپی عدسی - آپلازی ماکولا فتوخوبی - نیستاگموس - استرایبیسم و ضعف دید چشم مشاهده میگردد (۱۶) و (۱۵) با پیشرفت‌های جراحی رادیوتراپی شیمیوتراپی - امروزه تومور ویلمز براحتی بخصوص در ابتدای بیماری قابل درمان میباشد و حتی نتیجه درمانی در بیماران مبتلا به تومور ویلمز دو طرفه نیز رضایت‌بخش است (۱ و ۵ و ۷) در یک گزارش سه کودک مبتلی به تومور ویلمز دو طرفه  $\frac{1}{2}$  و ۷ و ۹ سال بعد و در بررسی دیگر ۳۷ بیمار که با رادیوتراپی و اکتینومایسین - D درمان شده‌اند ۶ سال است که زنده هستند (۱۵ و ۳) امتحان بیوبسی در تومور ویلمز از نظر پیش‌آگهی نهایت اهمیت را دارد ابتلای کپسول و عروق پیش‌آگهی را بدو امکان عود را زیاد می‌کند همچنین

نیستاگموس در تمام جهات داشته است.

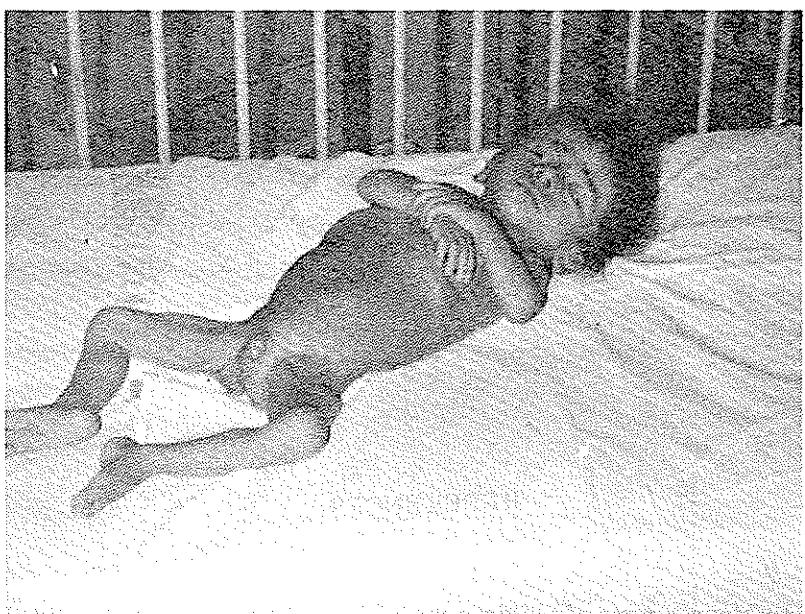
از نظر آزمایشگاهی - تست سرولوزیک سرخجه مادر - زادی سیفیلیس مادرزادی و تست فنیل کتینوری منفی بوده است. تستهای تیروئید طبیعی بودند.

در رادیوگرافی جمجمه زین ترکی طبیعی و کالسیفیکاسیون مشاهده نگردید بعلت Aniridia و احتمال تومور ویلمز از بیمار I.V.P. بعمل آمد که فقط کلیه طرف راست پتوتیک و سیستم جمع کننده ادراری دوبل داشته است. حالب و کلیه طرف چپ و حالب طرف راست طبیعی بودند. بیمار با حال عمومی خوب مخصوص گردیده پس از ۱۸ ماه بعلت وجود توموری در شکم در بخش اطفال بیمارستان پهلوی بستری گردید. در معاینه کودکی بود باشد کم که نمیتوانست بشنید یا بایستد رشد قد، وزن زیر متنحنی ۳% بود. چشمها بیمار نیستاگموس شدید داشت. بیمار مرتباً سر خود را در جهات مختلف حرکت می‌داد شکم برآمده و در سمت راست توده‌ای وجود داشت که تا حدود ناف کشیده میشد و در لمس سفت و دردناک بود. کبد و طحال قابل لمس نبودند فشار خون بیمار  $\frac{80}{40}$  بوده است.

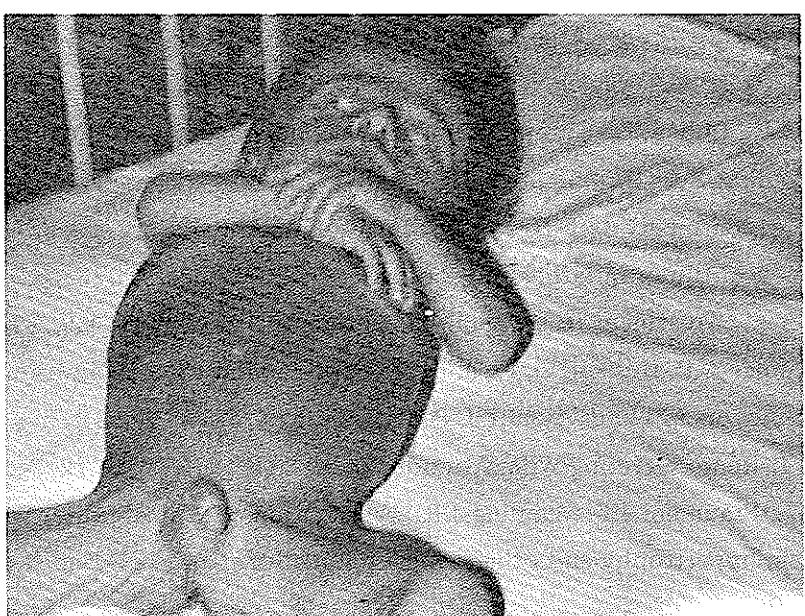
یافته‌های آزمایشگاهی: آزمایش کامل ادرار - فرمول شمارش، تستهای کبدی طبیعی بودند. در عکس ساده شکم یک توده نسج نرم متراکم بدون کالسیفیکاسیون در طرف راست دیده میشد.

در I.V.P. پس از تزریق ماده حاجب کلیه طرف چپ طبیعی بنظر میرسید. در طرف راست نوار باریکی از ماده حاجب در کنار فوقانی توده مشاهده شد. کالیسهای کلیه طرف راست نامنظم بوده و بطرف چپ رانده شده بود. این توده روی حالب چپ نیز فشار آورده و آنرا منحرف کرده بود یافته‌های فوق حاکی از توده هیپروواسکولر داخل کلیه راست و احتمالاً تومور ویلمز میباشد رادیوگرافی از ریتین طبیعی بود. بیوبسی باز از کلیه انجام شد که از نظر آسیب شناسی تومور ویلمز نایید گردید بعلت بزرگی تومور و چسبندگی به اطراف و بدی حال بیمار تومور برداشته نشد بیمار تحت درمان با رادیوتراپی و شیمیوتراپی قرار گرفت اکتینومایسین D در دسترس نبود بنابراین فقط Oncokin تجویز گردید پس از یک دوره درمانی اکتون بمدت ۶ ماه است که

بنظر میرسد رادیوتراپی ناکافی بعد از نفروکتومی و متاستاز کبدی از عوامل بد پیش‌آگهی هستند (۸). تومور ویلمز ممکنست ACTH ترشح کرده و سندروم کوشنیک بوجود آورد و نیز رنین ترشح کرده و ایجاد فشار خون کند (۴ و ۹) .



شکل ۱



شکل ۲

تومور ویلمز بررسی گردد، اگرچه تومور ویلمز در مبتلایان به "مادرزادی غالباً" در ۴ سال اول عمر گزارش شده است ولی ظاهر نشدن تومور در اولین سالهای عمر یا بعد از آن نبایستی برشک را از دنبال کردن بیمار منصرف کند چون ممکنست در سنین بالاتر مشاهده گردد(۱۴).  
خلاصه: بیماری که مبتلی به Aniridia مادرزادی بوده و پس از ۱۸ماه تومور ویلمز در او مشاهده شده است معرفی میگردد.

لزوم بررسی تمام بیماران مبتلی به Aniridia و مalfورماسیونهای دیگری که با تومورو ویلمز همراه هستند جهت تشخیص زودرس این عارضه مورد بحث قرار گرفت تشخیص موقع تومورو ویلمز در این بیماران بدرمان این عارضه کمک زیادی خواهد کرد.

**بررسی و تعقیب بیماران:** نظر باینکه بیماری ویلمز بطور فامیلی گزارش شده است لازم است خواهان و برادران بیمار مبتلی به تومور ویلمز تحت نظر گرفته شوند. بعلت شیوع تومور ویلمز در مبتلایان به فقدان عنیبه مادرزادی باید از بیماران بمدت ۵ سال هرماه معاینات فیزیکی و Ultrasound بعمل آورد و هر سهماه یک مرتبه معاینات چشم I.V.P. رادیوگرافی ریه انجام داد و هر سال یک مرتبه بررسی کارکد - کلیه - اندازه‌گیری الکتروولیت آزمایشات خون مثل شمارش پلاکت، رتیکولوسیت، آسپراسیون مغز استخوان باید انجام شود و از نظر رشد قد و وزن ارزیابی بعمل آید. این بیماران بعلت ترشح اریتروبوئیتین از تومور ممکنست پلی سیتی داشته باشند بنابراین اگر کودکی سیانوز ندارد ولیکن پلی سیتی دارد باید از نظر وجود

#### REFERENCES

1. Amzlo G.J.: Management of children with Wilms' tumor cancer 30-128/33 Dec. 1972.
2. Berant. M. Jacob E.T, and Pevzner S: Wilms' tumor in the crossed Ectopic kidney J. Pediatr. Surg 10(4)/553-4 Aug. 1975.
3. Hazra T.A. Bretz. G.T. Sigler, A: Wilms' tumor.Br. J. Radio 47-305 - 307 Jun 1974
4. Cumimin G.E., Cohen, D: Cushing syndrome secondary to A.C.T.H. Secreting Wilms' tumor J. Pediatr Surg 9/535 - 9 Aug 1974.
5. Garrett R.A., Battershy J. S: Bilateral Wilm's tumor Am. J. Surg. 122/275 Aug 1971.
6. Jolles B: Wilms' tumor in father and son Lancet 1/207/27 Jan 1973.
7. Lorimier A.A.: Treatment of Bilateral Wilms' tumor Am. J. Surg. 122/275 Aug 1971
8. Mahesh Kumar A.P. Huston, O, Fleming. I: Capsular and vascular invasion important prognostic factors in Wilms' tumor J. Pediatr. Surg. X/3/301 Jun 1975
9. Marosvari I: Renin secreting Wilms' tumor Lancet 1/1180/27 May 72.
10. Miller R.W., Fraumeni J.F. Manning J.R.: Association of Wilms' tumor with aniridia hemihypertrophy and other congenital malformations N. Eng. J. Med. 270-922 Apr. 1964.

11. Medows A. T. Lichtenfeld J.L. Koop. C.E. 291-23-4 Jul 1974.
12. Movassaghi. N: Wilms' tumor metastasis to uncommon sites. J. Pediatr 84 - 416-7 Mar 1974.
13. Olsen B.O. Biscckoff A.J.: Wilms' tumor in adult cancer 25/21/5 Jan 1970.
14. Pilling G.P. IV: Wilms' tumor in seven children with congenital aniridia J. Pediatr Surg 10: 87-96- Feb 1975.
15. Ragab A.H. Vietti T.J.: Bilateral Wilms' tumor, cancer 30/983-8 Oct 1972.
16. Scheie H.G. Albert D.M.: Adler's textbook of Ophthalmology Abnormalities of the Iris P. 120 1969.
17. Shahikumar V.L. Somers L.A. Pilling G.P. IV and Cresson S.L.: Wilms' tumor in the Horsehoe kidney J. Pediatr. Surg. 9/185/9 Apr. 1974.
18. Strauss R.G.: Wilms' tumor in the newborn Period. J. Pediatr. 81: 1220 Dec. 1972.